

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 30.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366944944/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Hvad har du at satsse paa min Datter?» spurgte Kongen.

»Hun er saa deilig og elskværdig, som nogen Prindsesse i Verden – svarede Delinqventen: – men hun maatte have en gylden Lok og holde Mirza, hvis hun skulde være min Brud.»

»Er der ikke andet i Veien, saa kom med mig! – sagde Kongen – derfor er vel Raad.»

Holger fulgte Kongen forventningsfuld til Borgen; der stod Prindsessen i den skønne Mirzas fattige Zigeunerdragt og en gylden Lok flagrede om hendes deilige Skuldre, blandt de lange kastaniebrune Silkehaar.

»Hvad seer jeg, Mirza!» – raabte Ynglingen og fløj i hendes Arme.

Kongen kastede Purpurkaaben tilside, og stod for ham som den gamle Betler; i samme Øieblik kom ogsaa Mirzas lille Hund og sprang velbekjendt op ad Holgers Been.

»Kjender du os nu? – sagde Gubben – du har udholdt Prøven og Mirza er din.»

»Men er det ogsaa dig selv? skønne Mirza!» – raabte den henrykte Yngling.

»Tvivler du endnu, om jeg er mig selv» – sagde den Skønne og slog ham kjærlig over Skuldren med den gyldne Lok.

»Men er du da ikke Prindsessen?»

»Jo – svarede Mirza – jeg er baade Mirza og Prindsessen, og min Fader baade Betler og Konge. Naar vi ere kjede af det Eene, saa ere vi det Andet, det koster os kun et Ord.»

»Men gaar dette til uden Hexerie? kjære Venner!» spurgte Holger.

»Førdetmeste – svarede Gubben – Alting i Verden er igunden lige forunderligt og ubegribeligt: kun hvad der ikke skeer hver Dag forlange vi Forklaring over. Jeg skal imorgen fortælle dig min Historie: mit hele Liv er et forunderligt Eventyr, og den, som skal troe mig, maa have samme Overbevisning om sit eget, det maa synes saa sædvanligt som det vil. Ifør dig nu din Brudedragt, Mirza! nu haaber jeg, at Holger ikke længer afslaaer din Haand.»

»Nei, saa fortjente jeg for Aivor at hænges,« sagde Holger. Han omfavnede atter den skønne Mirza, og havde gjerne ført hende til Alteret som hun stod der, i den kjære eventyrlige Zigeunerdragt; men for Folkets Skyld opgav han dette barnlige Ønske, og snart stod Prindsessen for ham i sin glimrende Brudedragt. Nu skjulte hun ikke længer den gyldne Lok, den slyngede sig fortrolig om Brudekrand-